

Растеж в Христовия живот

Нашият стар живот свършва на кръста, нашият нов живот започва с възкресението.

"Ако някой е в Христа Исуса, той е ново създание, старото премина, ето всичко стана ново" (2 Коринтяни 5:17) Кръстът приключва със старото създание.

От смъртта израства ново създание в Христа- втория човек. Докато сме в Адам ни се пада всичко, което е Адамово-наистина съвсем без нашето участие. Ние съгрешаваме не само в моменти на гняв, греховете идват неканени, неочаквани, против волята ни. Но по същия начин идва всичко, което е в Христа- без усилия, по благодат чрез проста вяра- ако сме "в Христа". На някои може би се вижда нереалистично това положение, колкото и истинно да е то.

Как изглежда това на практика? Как могат да станат действителни опитности тези твърдения?

При изследване на Римляни 6, 7 и 8 глава, ние ще установим, че нормалният християнски живот почива върху 4 предпоставки:

- върху познанието на Божия спасителен план
- върху считането себе си за мъртви
- върху преданост на Бога
- върху ходене в Духа

Всичките 4 условия са необходими, ако желаем да живеем такъв живот.. Нормалният християнски живот започва с едно солидно познание, не само със запознаване с истината или разбирането на едно учение. Не става дума за какво да е познание, а за това да ни се отворят очите и ушите, за да разберем какво имаме в Христа. Как си разбрал, че греховете ти са простени?

Ти го знаеш поради това, че такова знание е Божие откровение. Наистина, в Библията пише, че греховете ни ще бъдат простени, но за да стане писаното Божие Слово живо Божие Слово в теб, трябва Той "да ви даде Духът на мъдрост и откровение, за да Го познаете" (Ефесяни 1:17). Едно такова разбиране винаги е отправено към личността на Господа Исуса и то така идва върху нас, че разбираме със сърцата си и проглеждаме "в Духа".

Който веднъж е видял себе си в Христа, никой никога не може да му отнеме скъпоценната истина! Тя му е станала здрава основа.

Няма съвършено различни и противоречиви пътища, по които различните християни са достигнали до един дълбок духовен живот. Напротив, всички те взаимно се допълват. И едно е сигурно: една действителна опитност, която е валидна пред Бога, винаги е свързана с личността и делото на Господа Исуса.

Това е решаващият и сигурен белег.

Уочман Ни